

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 205/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. marca 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť M. V., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4 T 36/2013 z 12. decembra 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. februára 2014 doručené podanie M. V. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť pre porušenie zákona*“. Ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej

len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 36/2013 z 12. decembra 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 24. februára 2014.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom okresný súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú 28. novembra 2013 sťažovateľom a prokurátorkou Okresnej prokuratúry Nové Zámky, v zmysle ktorej bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a osem mesiacov. Napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 12. decembra 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: *„V mojej tr. veci vznikli okolnosti neobjektívneho posúdenia skutku, tým vznikla značne chybná právna kvalifikácia, na čo prokurátor ani súd neprihliadal. Preto som podával viackrát námietku proti postupu vyšetrovateľa, ako aj som bol ochotný spolupracovať s príslušnými odbormi z dôvodu nezákonných postupov príslušníkov polície, menovite G. N.– OR – PZ – NZ OKP, k sťažnosti prikladám upovedomenie GP – SR zo dňa 20. 1. 2014, kde sa konštatuje vybavenie mojej veci, avšak do dnešného dňa vo veci samej nebolo vôbec konané.“*

Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že samotné jeho priznanie nemôže byť východiskom uloženia trestu, pretože malo byť preukázané hodnovernými dôkazmi. *„Je nepochybné, že vyšetrovacie spôsoby policajta, ktoré zakrývali jeho iné nezákonné konanie, mali vplyv na moje vysoko neobjektívne zadováženie dôkazov v môj neprospech...“*

Z uvedených dôvodov sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom, jeho zrušenia a vrátenia veci do prípravného konania. Zároveň sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku a aby bolo *„prípravné konanie odňaté a prikázané inému vyšetrovaciemu oddeleniu ORP – PZ“*.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V nadväznosti na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona

o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 12. decembra 2013, pričom sťažovateľovi bol doručený priamo na verejnom zasadnutí, teda 12. decembra 2013. Z tejto skutočnosti vyplýva, že posledným dňom na podanie sťažnosti proti napadnutému rozsudku bol v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde 12. február 2014, pričom sťažnosť je datovaná 23. februára 2014 a na poštovú prepravu bola odovzdaná 24. februára 2014, t. j. zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2014